

{ אז נדברו }

פרשת בלק תשפ"ה | גליון מס': 698 | לסדר: "ד' אלקיו עמו ומרועת מלך בו"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל:

a8447168@gmail.com

--

קצר ולעניין!!! מה המסר היחיד כמעט שכתוב בפרשתנו- בלק???

כל שנה מחדש!!! כשמגיע פרשת בלק... ישנם יהודים שעקרונית -אני טוען- שהם אמורים לכאורה לרדת למחתרת!!! ישנם יהודים שלא יודעים איך לבלוע את הפרשה הזו... אני מנסה לחשוב איך הם מתמודדים עם הפרשה הזו... כי זו פרשה שכ"כ מסבכת וסותרת את כל השפראך שלהם... ובכן: הפרשה שלנו היא מאוד מגמתית!!! היא מדברת על נושא מאוד מסוים! והתורה לא נותנת לנו לחמוק ממנו!!! אין לאן לברוח... זה הנושא ולא אחר... נו... מה הנושא של הפרשה???

שאבא שבשמים אוהב את היהודים!!! נקודה!!! ולא סתם אלא ה' אוהב את היהודים הכי פשוטים... הכי נידחים... וה' אוהב אותם הרבה יותר מבלעם שהיה הרבה יותר פרועם מהם... בלעם היה נישט אדם פשוט!!! אם בלעם 3 פעמים מעיד על עצמו: 'לא אוכל לעבור פי ה' אלוקי לעשות קטנה או גדולה', והתורה מעתיקה את דבריו זה אומר שבלעם היה ירא שמים מופלג ועל מדרגה נשגב!!! ובכל זאת ה' שונא את בלעם ומתעב אותו... ולמה?? כי בלעם שונא יהודים!!! ואיזה יהודים בלעם שונא?? את הרשעים!!! כשבלעם בא לקלל את עם ישראל... הוא לא התיימר לקלל את האברכים... וגם לא את העוייבים... הוא בסה"כ חיפש את האפס קצוה וטראה... הוא חיפש את האפסים שבהם... את אלו שהענין פלט אותם, את אלו שהמערכת פלטה אותם!!! כן... מה שהיום נקרא מערכת... בדור המדבר זה התבטא בענני כבוד... ויהודי שהענני כבוד פלטו אותו במילים אחרות המערכת פלטה אותו וכנראה לא בטעות... ועליהם בלעם רצה לדגור... אותם רצה לקלל ואתם הוא הציע להחטיא וגם הצליח. וה' שונא את בלעם!! ועל מה?

אם אתה שונא את הילדים שלי!!! אני שונא אותך!!! כן... נקודה...

ומה לעשות שעם כל הרצון הטוב לברוח לכל מיני וורטים אחרים ומהלכים מפוצצים על הפרשה, בסוף לא נמלט מהמסר האחד ויחיד של הפרשה שלנו! שהקב"ה דוחף לבלעם גראמען על הבנים שלו... מה יש לאבא שבשמים לומר על הבנים שלו... ובלעם בכבודו ובעצמו אומר: לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל!!! לא יאומן... עם ישראל היו המומים שהם שמעו את זה מבלעם...

כי משה רבינו בחיים לא אמר לנו את זה... משה רבינו תמיד הזהיר אותנו שנו נו נו... אסור לעשות עבירות ומי שיחטא מיד צא טמא... אבל לפתע מגיע השכן הבלתי רצוי... והוא מדליף לנו מהדלת האחורית מה אבא שבשמים באמת באמת חושב על אחרון הילדים שלו... לא הביט און ביעקב!!! אבא שבשמים מודיע לבלעם... תדע לך... אני אוהב את יענקלה שלי... אין!! לא יעזור לך כלום... אתה יכול לבא עם בחוטות של עבירות... תגיד עליו מה שאתה רוצה... הוא ילד שלי!!! אני בסוף רוצה אותו... מתגעגע אליו... הוא יקר לי כבבת עיני ושום קטגוריה לא תזיז אותי מלאהוב אותו... אז כמובן שתמיד אפשר לשרוף את כל הקשרים ולהיכרת מארץ חיים... מי שנורא נורא יתעקש להכעיס את הרבש"ע ויהיה נחוש להתנתק מה... קיימת אפשרות!!! אבל חוץ ממנו... לא איש קל ויחבב... ה' אוהב כל יהודי... וכל עוד יש בו לחלוות של יידישקייט ומסורת צריך לדעת שיש לו אבא שמחכה לו בבית... ואל תמהר לשפוך עליו ביב של שופכים... תזהר מאבא שלו!!!

עכשיו: אני באמת שואל את עצמי: מה יעשו כל אלו שכ"כ כ"כ בווער להם להסביר שכל יהודי שלא לגמרי הולך בדרך הישר הרי צריך לשרוף אותו חי ולזרוק אותו מהחלון... לא יודע מה האנשים האלו עושים בפרשת בלק... לא יודע!! בשבוע שעבר כתבתי על הניסים והנפלאות שהיו במלחמה הזו... אז היו כאלו שהתווכחו איתי לגופו של עניין... בסיידר... יש מקום לדון אולי יש פה בחינה של 'וישב מרדכי אל שער המלך' מלמד ששב לשקו ותענית... אבל היו כאלו שפתחו את הפה וזהו. מאז הוא לא נסגר... כזה צרוור של קללות וגיזופים... ש... שלא יודע!!! החנות היחידה שאפשר להשיג בה כ"כ הרבה קללות במרוכז זה רק אצל בלעם!!! אמנם נכון שיש יהודים שהם חוטאים ומחטיאים שהרמב"ם מפליג בגודל השנאה שיש לנו עליהם... אבל יש כ"כ הרבה יהודים שצמים ביום כיפור, ומדליקים נרות שבת ושומרים טהרה... ואתם בלעם רצה לקלל וה' לא סלח לו על זה!!! מבחינתי מי שמדבר בצורה כ"כ בוטה על יהודים!!! הוא לא למד את זה מתלמידיו של אברהם אבינו... זה מוצר שאפשר למצא אותו רק בביהמ"ד של בלעם... באופן כללי אני יכול להגיד לך כלל ברזל: כל מי שמדבר יותר מידי בחריפות נגד יהודים!!! כיצד תוכל לדעת האם כנים דבריו או שזה סתם פורקן יצרים?? יש לי בדיקה פשוטה מאוד!!! מבחינתי רק יהודי שמוכן להשקיע ולעמול ולהתייגע למען קירוב נדחי ישראל הוא זה שראוי גם לבקר אותם!!! אבל מי שלא מוכן לנקוף אצבע לקרב יהודים לאביהם שבשמים אין לו זכות לפתוח את הפה בגנותם!!! אתה רוצה לדעת כמה המזרחי טועים?? לך לרב שמוכן להשקיע אנרגיות בשביל להאהיב עליהם את ההשקפה הצרופה... אבל מי שרק מוכן לקלל ולגדף וללכת... זה... זה בלעם גם יודע לעשות... רק בתור דוגמא: ר' יואל מסאטמאר זיע"א היה ידוע באהבת ישראל ובכונות הכנה שלו להתמסר למען נדחי ישראל בגוף ובממון ולכן דבריו נשמעו גם כשנאמרו בקנאות... ויש עד היום יהודים שאיכפת להם מכלל ישראל להצדיק אותם ומהמקום הזה הם גם יורים אש וגפירת על מי שטועה בדרך... הם מאן דאמר למתוח ביקורת!!! אבל מי שסתם יורק והולך... כל עוד הוא אומר את זה רק בתור ציטוט אין בעיה... אבל כשהוא נהפך להיות הדובר של עצמו... קודם בא נראה אותך לא רואה עוול ביעקב ולא עמל בישראל... קודם תוכיח שאתה לא תלמיד של בלעם ואח"כ ניתן לך להיות הדובר של תלמידיו של אברהם אבינו... מי שחושב שיש מסר אחר לפרשה הזו ש-יקום!!!

המשך במסגרת שבועמו 5 בגיליון זה...

רוצים להיות שותפים

בהוצאות העלון?

בנוק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא (ע"ר)

באשראי: "נדרים פלוס"

(שם קופה: עלון אז נדברו)

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי:

052-7683095

תודה מראש!!!

בשורות טובות!!

האם יש קשר בין בטחון בה לבין-- ביטוח צד ג' לרכב??

כעת לאחר שנרגעו הרוחות וקולות המלחמה... זו הזדמנות לעשות חשבון הנפש לאיפה נעלם הבטחון שלי... האם יש לי בכלל בטחון בה?? אולי אף פעם לא היה לי...

אז ככה: הסיפור שלי במלחמה היה די מעצבן: כי לי לא היה ממ"ד ולא מקלט וגם חדר מדרגות פתוח ואני גר בקומה אחרונה, חצי בניה קלה... בקיצור: במלחמה הרגשתי שאני חשוף ברחוב!!! כתוצאה מזה חיפשתי לברוח לאיזשהו מקום... ומשום מה ברחתי לבית של השווער שלי (שגר לכה"פ בקומה ראשונה...) דא עקא שנפלתי מהפח אל הפחת... כי גם שם לא היה ממ"ד ולא כלום... רק מה כן היה שם?? היה שם את השווער שלי שליט"א שהוא אדם גדול ובעל בטחון עוד יותר גדול!! וממילא לא רק שלא נרגעתי... אלא גם יצאתי קטן... יצאתי הפחדן והמוג לב... שאף אחד אפילו לא טורח לקום מהמיטה. ורק אני קופץ באמצע הלילה ומתחיל לרוץ ברחובות ומקושש על דלתות המקלט של השכנים כמו איזה עכבר מפוחד...

ואני רואה את השווער שלי שלו ורגוע... שש ושמש... אמרתי לו: כפרה כבוד הרב... תרגיע גם אותי!!! אם הרב כ"כ רגוע סימן שיש לרב בטחון שלא יקרה כלום!! אז קדימה... שהרב יוציא הבטחה שלא יפלו טילים בחיפה וזהו... גם אני אהיה רגוע... בעצם לא צריך... עזוב חיפה... לפחות פה בבית הזה!! שהרב יבטיח ש-פה לא יפלו טילים... השווער שלי צחק ואמר: אני לא מבטיח לך ככלום... אני ממש לא בטוח שלא יפול פה טיל!!! ואני מזהיר אותך: שלא תגיד שלא אמרתי: אם באת אלי לכוון בגלל שאתה בטוח שלא יפול פה טיל... אז אני מודיע לך: שלא!! לא אמרתי כזה דבר!! אל תהיה בטוח שלא יפול...

אמרתי לו: נו... אם כבוד הרב כ"כ לא בטוח שלא יפול... אז למה הרב כ"כ רגוע ובטוח?? הוא ענה לי: **מה זה קשור אחד לשני!!!** אני בטוח שהכל בגזירת עליון!! שזה אומר שמה שנגזר יקרה בכל מצב!! אם נגזר שיפול טיל, זה יחזור גם את המקלט ואת הממ"ד... ואם נגזר שלא יקרה כלום... אז בין כך לא יקרה כלום. (אא"כ אדם פושע ממש שאז זה בגדר צינים ופחים שזה כבר לא בגזירת עליון) כלומר: זה לא שאני בטוח **שלא** יקרה כלום!! אלא אני בטוח שהכל בשליטה ומה שצריך לקרות יקרה וזה לא עליון!! לא מחדל שלי!! אמרתי לו: אה... אין בעיה... אם ככה... גם אני מרגע זה ואילך בטוח שהכל בגזירת עליון!! זהו... אני יותר לא רץ באמצע הלילה למקלט... למה? הכל בגזירת עליון... אבל השווער שלי לא הסכים: לא!!! אתה כנראה כן צריך ללכת למקלט... אמרתי לו: למה?

ואז הוא הסביר לי: שבטחון זה שם נרדף לביטוח!! ובביטוח יש כללי! שמי שעשה ביטוח יש לו רשות להשתמש בשירותי הביטוח ומי שלא עשה ביטוח לא יכול!! וכעת בשביל להישאר בבית רגוע ולא להיכנס להיסטריה... בשביל זה צריך ביטוח... איך עושים את הביטוח הזה??

אז ככה: זה תלוי בנתון מאוד פשוט: לו יצוייר שהייתה כעת אזעקה ואתה לא רצת למקלט כי יש לך בטחון... ורח"ל היה קורה משהו ח"ו... מה היית אומר?? האם היית אוכל את הלב ולא סולח לעצמך... שאם היינו יורדים למקלט זה היה נגמר אחרת... או לא?? אההממ... חשבתי וחשבתי ואז ענית לי: שתשמע... בקו המידע אומרים כל הזמן שכל אלו שנפגעו זה בגלל שהם לא נכנסו לממ"ד... **והוכח** שהכניסה לממ"ד היא מצילה חיים...

ענה לי השווער שלי: יפה מאוד!!! הם צודקים שהוכח שהממ"ד מציל חיים!! אבל על הדרך הוכח עוד משהו!!! הוכח כעת שמקומך במקלט! אם השתכנעת שכל אלו שנזוקו... זה בגלל שהם לא הספיקו להגיע לממ"ד או לא היה להם ממ"ד... אז על הדרך הוכח!!! הוכח שמקומך במקלט... כי אחרת... אחרת גם אתה תגיד... הנה אתה רואה... כל זה קרה בגלל שלא היה ממ"ד... אם ככה אין לך ביטוח... ברגע הראשון לא הבנתי את ההגדרה הזו... אבל כשחזר לי הישוב הדעת... פתאום הבנתי עד כמה ההגדרה הזו פשוטה: תבין: יש לי שני חברים בעלי רכב!!! לאחד יש ביטוח צד ג', דהיינו ביטוח מקיף... שזה אומר שכל סוג נזק שיקרה מהרכב יש על זה כיסוי... אבל יש לי חבר אחר שדווקא טיפוס די לחוץ, והיה מאוד רוצה ביטוח מקיף... אבל אין לו כסף והוא נאלץ להסתפק בביטוח חובה... (ביטוח בסיסי של נזקי גוף, אבל אם הוא פוגע חלילה בטסלה... פותחים לו קרן בקופת העיר...) ויצא לי לנסוע עם שניהם... (עם זה הלוח ועם זה חזור) זה עם הביטוח המקיף... נסע כמו מטורף... נצמד לרכבים... והשני נסע הרבה יותר בהירות... סו"ס אין לו ביטוח מקיף... ואני שואל אותך: תנסה להגדיר לי מה ההבדל ביניהם?? אני אנסה להגדיר ותגיד לי אם אמרתי נכון!!! זה שיש לו ביטוח הוא רגוע **שלא יקרה** כלום... **לא** תקרה תאונה... ואילו מי שאין לו ביטוח, הא כל הזמן לחוץ שאולי תהיה תאונה... המשפט שכתבתי עכשיו הוא נכון?? ממש ממש לא!!! כי בייחס לחשש **שמה** תהיה תאונה, בזה אין שום הבדל ביניהם... החשש הוא אותו חשש!! (אדרבה... אם כבר... הרבה יותר פחדתי לנסוע עם זה שיש לו ביטוח... כי הוא הירשה לעצמו לנסוע כמו מטורף... הרבה יותר סיכויים שהוא יעשה תאונה מחבר שלו) אלא מאי?? כל ההבדל ביניהם מתחיל **במידה!!!** במידה וחלילה תהיה תאונה... אז מי שיש לו ביטוח הוא רגוע... כי זה לא נופל עלי... הכל נופל על הביטוח... ואילו מי שאין לו ביטוח... אם יהיה תאונה זה כן נופל עליו!! לכן הוא רועד מפחד... אתה קולט?? זה לא שמי שיש לו ביטוח רגוע **שלא** יקרה כלום... אלא הוא רגוע שאם יקרה משהו זה לא עליו!! זה על הביטוח!! ומי שאין לו ביטוח זה נופל עליו...

זה בדיוק הסיפור של בטחון בה!!! השווער שלי ועוד כמה יהודים כמוהו זכו שיש להם ביטוח מקיף בה... מה זה ביטוח מקיף?? זה לא אומר בהכרח שלא יפול טיל ולא יקרה כלום... לא!! יכול להיות שיקרה... אבל אם יקרה זה לא עלי... לא כל דבר זה מחדלים ואשמים ואיך אפשר היה למנוע... לא!!!! הכל בגזירת עליון!!! זה נקרא ביטוח מקיף!! מי שיש לו ביטוח מקיף... יכול להרשות לעצמו קצת מרווח נשימה... כמובן שגם הוא חייב בחובת השתדלות... אבל הוא לא צריך להשתגע... כי סו"ס גם אם יקרה משהו... הוא לא יתבשל כל היום... כי הוא יודע שזה לא עליו!!! אבל מי שכל היום כמוני וכמוך- ישבנו כל היום ושמענו את קוי המידע טוחנים את זירות הנפילה ואת כל סוגי הפשלות מי אשם ומי לוקח אחריות על הכשלים... מה זה אומר?? שאין לנו ביטוח מקיף!!! כלומר: אם יקרה לך ח"ו תאונה... אתה לא תהיה בר הכי להגיד בשלווה הכל בגזירת עליון... אלא אתה תאכל את הלב ואתה תקח על עצמך את מלא המחיר... זה במילים אחרות מה שקורה למי שאין לו ביטוח, מי שאין לו ביטוח מקיף... צריך לנסוע יותר בזהירות... למה?? כי אוי ואבוי... אתה תשלם את מלא המחיר!!! אם חלילה וחס לא תלך לממ"ד ויקרה משהו... אתה לא תסלח לעצמך כל החיים... אין בעיה!! מי שאין לו ביטוח... באמת צריך לרוץ למקלט... כאן אני אווז בשלב זה... אולי הגיע הזמן להתחיל לחשוב על ביטוח קצת יותר מקיף...

אבא לא נרתע מללחוץ חזק על הברקס...

יואב בן צרויה מאוד התפלאל... היה לו מאוד מוזר כל ההתנהלות של דוד... יואב בתור אחיין קרוב של דוד... הוא הכיר את דוד כאבא הכי טוב ואוהב לילדים שלו, אבא עוטרף... אבא מכיל ומרחם... (כמו שכתוב על אדוניה בנו 'ולא עצבו אביו מימיו לאמר מדוע ככה עשית!') מה שקרה זה שלפני שלוש שנים, יום אחד קרה סיפור מזעזע!!!! ואבשלום קם והרג את אחיו הגדול אמנון... מיותר לציין שזה היה מעשה איום ונורא!! מעשה שלא ייעשה ולא יסלח!! טבעי ביותר שדוד המלך מאוד כעס ושמו טינא לאבשלום על זה... ולכן אבשלום באמת פחד מאבא שלו וברח מא"י למלך גשור... אבל תכלס... עבר חודש... חודשים... וחלפו כבר י"ב חודש וגזירה על המת שישתכח מן הלב... ודוד כבר הספיק להתנחם על אמנון, ואילו אבשלום ?? ? סו"ס הוא גם בן של דוד!!! הוא עדיין שם בגלות... אי שם בגשור...

יואב יודע שבשקט בשקט דוד חושב הרבה על אבשלום ודואג לו ומתגעגע אליו. והוא גם דואג לו מאחורי הקלעים שיהיה לו מה שצריך... אבל זהו!!! לא מעבר לזה!!! יואב ציפה מדוד שיקום ויזום איזה פיוס מינימלי בינו לבין בנו אבשלום... **אבל לא!!! דוד שומר מרחק!!!** אוהב, דואג, וגם מתגעגע אבל מרחוק!! וליואב זה מאוד הפריע!!! למה?? איפה רחמי אב על בן? למה דוד משאיר ככה את המצב? מה... רק לי כ"כ איכפת מאבשלום ואני מרחם עליו... עוד יותר מאבא שלו הביולוגי דוד?? ויואב רואה ששום דבר לא זז... ויואב החליט!!! אין הדבר תלוי אלא ב! אם דוד מיזמנו לא מספיק איכפת לו מהבן שלו... אז אני אצטרך להתחיל למשוך בחוטים... ויואב שולח את האשה התקועית לעשות תרגיל שלם ובסוף היא רומזת לדוד שמן הראוי לך בתור אבא לחמול על הבן שלך ולהחזיר אותו... נו... דוד לא מתווכח!!! סו"ס הוא אבא. וכשמנסים בכח לנגוע לו בנימים הכי עדינים... הוא לא זה שיהדוף את זה בכח... ואכן דוד נותן אישור שאבשלום יכול לחזור לירושלים... אבל גם אז!! 'ויואב המלך יסוב אל ביתו ופני לא יראה!!' אני לא מעוניין לפגוש אותו!! שישאר רחוק!!!!

וכן חולפים עוד שנתיים... 3 שנים שאבשלום היה מורחק בארץ גשור... וכעת הוא מורחק עוד שנתיים בתוך ירושלים... ושוב!! שוב יואב בן צרויה נכנס לתמונה... הוא שוב פונה לדוד... נו... באמת... איפה הרחמנות!!! כרחם אב על בנים כן תרחם... טוב... נו... דוד המלך שוב נכנע ליואב... כ"כ בווער לך שאני אפגוש את אבשלום?? שיהיה... ואז אבשלום סו"ס פוגש את דוד... וגם אז דוד מאוד מסתייג!! זו הייתה פגישת נימוסין גרידא... (כתוב 'וישק המלך לאבשלום', וישק ולא וינשק, ההבדל הדק הזה היה איזושהי אמירה של שמירת מרחק ואכמ"ל) תכל'ס, יואב בן צרויה יצא מהסיפור הזה במשבר!!! ליואב יש כבר ויכוח ישן עם דוד... דוד תמיד טוען שפסגת הרחמים זה רחמי אב!!! ולכן דוד אומר בתהילים 'כרחם אב על בנים רחם ה' על יריאיו' וליואב היה השגה על זה... הוא טען שאולי אמא יותר מרחמת (יש על זה את המדרש המפורסם ואכמ"ל) אבל כעת בכלל... כשיואב רואה את האיפוק וההסתייגות של דוד בייחס לבן שלו... זה לגמרי התמיה אותו... וכי זה נקרא רחמים??... ככה להתנער מהבן... ככה לשמור איתו על קשר קפוא במשך יותר מחמש שנים... **עד כאן החלק הראשון של הסיפור!!! מהפך של מאה** וכאן מגיע ההמשך המזעזע של הסיפור!!! **מהפך של מאה שמונים מעלות בצורה הכי קוטבית שיש!!** ביום בהיר אבשלום מכריז מרד על אביו ורוצה להרוג אותו... ויואב יוצא כעת למלחמה נגד אבשלום...

ההמשך בעמוד 3-4 בגיליון זה...

המשך) אבא טוב לא נרתע מללחץ

על הברקס!!

ודוד מזהיר את יואב: תשמור לי על הנער אבשלום... תשמור לי אותו חיי! אה... אבל הוא רוצה להרוג אותי... נכון... אבל אני לא מרשה לך להרוג אותו... למה? ככה! כי אני אבא שלו... ודוד עדיין לא רגוע... הוא חושש שיואב לא ישמע בקולו... ולכן הוא חוזר ומזהיר את יואב לעיני כל העם, **'לאט לי לנער לאבשלום וכל העם שמעו בצוות המלך...'** כן... אני יודע שכל עוד אבשלום חי, מרחפת עלי סכנת מוות... ועדיין! תשמור לי עליו!!! ויואב לא שומע בקול דוד וכן הורג אותו... (מפחיד לומר: אבל יואב נהג כשורה כי אבשלום היה בן מוות לכל הדעות ולא הייתה אפשרות אחרת להשיב את מלכות דוד בלי מות אבשלום) ודוד כועס נוראות ומנשל אותו מתפקידו ועולה לגג ובוכה אבשלום בני בני בני אבשלום...

אתה קולט פה את המהפך הקיצוני של המאה שמונים מעלות??

אותו יואב בן צרויה שכ"כ ריחם על אבשלום וכ"כ התפלל על הניכור של האבא ששכח לרחם על בנו... לפתע כשמגיע יום פקודה!! הרי דוד- האב המנוכר, מוכן למות בשביל אבשלום בנו ישאר בחיים... לעומת זאת מי הוא זה שהורג את אבשלום?? אותו יואב!!! יואב בכבודו ובעצמו שכ"כ ריחם על אבשלום!!! הוא זה שפגש את מבחן התוצאה!!

מה כתוב פה בסיפור הנורא הזה?? (אגב: מי שקצת מעיין בבניא, רואה בצורה הכי ברורה שכל האריכות המופלגת שהנביא שופך כ"כ הרבה דיו ויורד לפרטי פרטים סביב כל ההשתלשלות ושיחות הריצוי והשלום של יואב מול דוד אודות אבשלום, הכל חוזר למבחן התוצאה ולסגירת המעגל המר ולמסר היסודי והמהותי שיוצא ממנו... אתה מוזמן לעיין בבניא ולהיווכח עד כמה כל הפסוקים חותרים לתמונה הסופית הזו...)

ובכן: כשיואב נאלץ להרוג את אבשלום!!! אז!!! אז למפרע הוא למה אותו אבא לא רצה להחזיר את אבשלום!!! התברר שרחמי אב על בנו הם כ"כ גדולים!! **עד כדי כך!!!** שהם עוד יותר חזקים מהאהבה של האבא!!! היות ודוד ראה שאבשלום מסוגל להרוג את אח שלו... דוד זיהה שאבשלום מסוכן לעצמו!! דוד ראה שכשאבשלום נמצא בעמדת שליטה הוא מסוגל לבצע מעשים בלתי הפיכיים שיזיקו בראש ובראשונה לו בעצמו!!! ולכן כמה שדוד מתגעגע לאבשלום... אבל דוד מבין שבריא לאבשלום להיות רחוק!! בריא לאבשלום להישאר חסר סמכות ורחוק מעמדת שליטה!! ודוד מתגעגע לאבשלום... הייתי מאוד רוצה אותו פה יחד איתי... דוד מאוד היה רוצה למלא את הציפיות של אבשלום... אבל אני אבא!! ואיכפתיות כנה של אבא גוברת על מילוי ציפיות נקודתיות... דאגה של אבא יותר חזקה מגעגועים ספציפיים... והיות ואני באמת דואג לאבשלום ואני יודע בוודאות שלא בריא לו להתקרב כן, אז אני אעשה לו ברקס ואני כל הזמן אוהב אותו--- מרחוק!! ויואב בן צרויה כ"כ מתפלל... איפה האהבה שלך- אבא... איך אבא יכול ככה לשמור מרחק מהבן שלו... איפה הגעגועים הטבעיים... ודוד לא עונה... הוא לא יכול לענות... לך תסביר ליואב, שדווקא לגודל האהבה והדאגה הכנה שלי אליו... האכפתיות שלי ממנו גוברת על הגעגועים!! גם במחיר של שמירת מרחק!!! האדם הזר שעומד מהצד לא מסוגל להבין את זה.

והנה! כעת במבחן התוצאה זה צף כלפי חוץ... איזה צף... התפוצץ!!!

עומד לו האב המנוכר ובוכה בדמעות שלישי וממאן להתנחם על הבן שרצה להרוג אותו, ולצידו עומד מי שכ"כ דאג לאבשלום, וכ"כ התעקש להחזיר אותו, והנה התוצאה... ברגע שאבשלום הרגיש יותר מידי משוחרר... הוא מיד מרד ויואב נאלץ להרוג אותו... (אגב: אם יורשה לי לומר: כשדוד כעס על יואב, הוא לא כעס שהוא הרג את אבשלום, כי היו מוכרחים להרוג אותו... עיקר הכעס של דוד היה למה כ"כ התעקש להחזיר אותו... ראית שאני לא רוצה להחזיר אותו... ראית שאני מבין שלא בריא לו להתקרב אלא להישאר רחוק... קח את זה בע"מ)

כלפי מה הדברים אמורים??

המעשה הנורא הזה כתוב בכתב אשורית על הספר ובדיו ומטמא את הידיים... לי באופן אישי המעשה הזה חידש לי חידוש מרעיש!!! שארץ לי הרבה זמן להפנים ולעכל אותו... טוב מאוחר מכלום... ובנינו... הלוואי!!! הלוואי וכעת אני אפנים את זה... כולי האי ואולי...

החידוש הוא: שאבא באופן נורמלי... מייחל לתקשורת של חביבות והיימיש עם הילדים שלו... אבא רוצה שיענקי יחזור הבייתה וירגיש הכי רצוי ואהוב על אבא. אבא לא רוצה שיענקי יחשוב שאבא הוא זר ומנוכר... כשיענקי חושב שאבא הוא מרביץ ומכאיב ומפחיד זה פוצע את אבא... זה הדבר הכי מעליב שיכול להיות!!! עד כאן ברור?? עד כאן מוכר??

בטח!!! את המשפטים האלו כולנו מכירים... כשיהודי מסתובב בעולם וחושב שהרבש"ע מאיים ומפחיד והוא אף פעם לא מרוצה ותמיד רוצה יותר... זה מאוד מעליב את השי"ת! ה' יתברך לא רוצה שנחשוב עליו ככה... ואת המשפטים האלו שמעת ממני בחודש אלול האחרון וכנראה שאתה שוב תשמע... כל התחושה הזו שאנחנו מגיעים לרבש"ע בראש השנה כמו הילד הזה ששם ידיים על הראש כשהוא מתקרב למלמד הזקן מקמניץ (או מהחידר שלי...) טאטע זיסער לא רוצה שככה תדמיין אותו!!! **אבל!!! כאן מגיע האבל הגדול!!!**

כאן מגיע החידוש הגדול והנורא שאפילו מלאך 'טוב' כמוני אומר אמן!!!

כשאבא מכיר את הילד שלו לאורך ולרוחב! ואבא יודע שיענקי הוא טיפוס כזה שברגע שנותנים לו אצבע הוא מאבד שיווי משקל ונכנס לזיחיות ומתחיל להשתולל ולהתחצף ומסב לעצמו נזקים אישיים ובלתי הפיכיים... אז כשמדובר באבא חלש... אז אבא לא עומד בניסיון ובכל זאת ממשיך לפנק והתוצאות אח"כ מופיעות לנו ברחוב וטופחות על הפנים...

אבל כשמדובר באבא טוב וחזק!!! דווקא מרוב שאיכפת לו מיענקי, אבא נאלץ לכבוש את אהבתו ולתפוס את יענקי קצר!!! אין לי ברירה... אני אוהב אותך יענקי... והיות ואני יודע שברגע שאתה מקבל טיפ טיפה סמכויות. אתה מתרגם את זה לנשק הרסני ואתה יורה לעצמך ברגלים, שזה אומר שאם לפני שנה נתתי לך אלף שקל כמו אבא טוב... למחרת התקשרת אלי מגאורגיה... מחרתיים כבר קבלתי ד"ש שנסעת שם בלי רישיון ויצא עליך כרית אוויר...

לא חלף שבוע ושמעתי שהציעו לך לשנע סמים ליפן... וזה כמעט כמעט קרה ואז הייתי מאבד אותך לגמרי... ולכן היות ונורא נורא איכפת לי ממך!! אז ברגע שרגליו נחתו כאן בארץ, מיד תפסתי אותך קצר!! עשיתי לך דבר ראשון עיכוב יציאה מהארץ!!! ומאז כל שקל שאתה מבקש ממני אני דורש ממך פירוט מלא וקבלה... אני אף פעם לא מפרגן לך כמו שאני באמת הייתי רוצה לפנק אותך... כי מה לעשות... זה לא בריא לך!!! מה לעשות שאני דואג לך!!! ואתה מסוכן לעצמך!! לכן אני חייב לתפוס אותך קצר לטובתך... עד כאן ברור??

אז אי לכך ובהתאם לזאת:

להגיד בצורה גורפת כמו אז נדברו- שאבא שבשמים אוהב אותנו... מחבק אותנו... ורוצה שתמיד נרגיש איתו 'דיד נפש אב הרחמן'... ויהיה לי עוד יותר טוב ועוד יותר טוב ותמיד יהיה לי רק טוב...

אי אפשר לומר את זה בצורה גורפת!!! כי זה נכון ולא נכון!!!

זה נכון שהקב"ה מצידו תמיד רוצה לפגוש אותי בעולם של ידידות... של קשר אהבה... עוד יותר טוב ותמיד יהיה לי רק טוב... מצידו יתברך זה המצב האידיאלי!!! זו תכלית היצירה! זו אופציה אפשרית על הפרק!

רק מה לעשות שמי שתוקע מקלות זה אני!!! אני תוקע את העסק!!

וכי דוד המלך לא אוהב את אבשלום?? איפה... כלתה נכשו אליו...

אבל מה אפשר לעשות... הניסיון הוכיח שהוא מסוגל להרוג את אחיו, ומהיכרות קרובה איתו, אני יודע בדאות שביום שאני טיפ טיפה אשחרר... הוא יזיק לעצמו!! הוא ישבור את הכלים וימרוד בי ובסוף יאלצו להרוג אותו... ואני כמה שדוד המלך צדק... אוי אוי כמה שיואב בכבודו ובעצמו נאלץ לכבות את השריפה שנדלקה רק בגלל שהנער אבשלום רצה עוד יותר טוב ועוד יותר טוב והוא קיבל בו בזמן שזה לא היה בריא לו. יואב הוא זה שנאלץ לנעוץ את החרב של מבחן התוצאה!

בשבילי המסר הזה הוא סוג של רעידת אדמה!!!

מאוד קל להגיד שאבא שבשמים אוהב אותנו... וחשוב לו שנדע את זה... והוא רוצה שיהיה לנו רק טוב... וחכו ממתקים וכולו ממתקים זה דודי... כן!!! הכל טוב ויפה... אבל בסוף הוא אבא!!! וכפי שכתבתי כאן בעבר... מי שחושב שאבא זה משהו זורם... אבא תמיד מוותר... תמיד מרחם... צריך לדעת שבדיוק הפוך!! אני יכול להעיד על עצמי שהצלחתי לנצח את כל הרבע'ס בחידר... כולם בסוף ויתרו לי ונכנעו לשגעונות שלי. והיחיד שלא ויתר זה אבא שלי!!! כי הוא אבא... ולאבא יש מחסנים בלתי נדלים של דאגה הכי כנה בעולם שאין לה גבולות!!! ושלא נדע מצרות... כשאבא ואמא מגיעים למסקנה שהכי בריא ליענקי להיות כעת באשפוז כפוי!!! אז תדע לך שכל מי שנמצא באשפוז כפוי... זה רק הודות להורים שלי!!! אני לא מסוגל לחתום על כזה מסמך... אין לי

שהייתי פוּכר את ידי בתסכול... די אבא שבשמים... מה עשיתי לך... למה אתה כל הזמן צועק עליי? ואז הגיעה התפנית! וכתבת את החוברת אני לאלול... ההלו... תרגע... ה' בכלל לא צועק עליי... הוא לא דוב אורב... הוא אבא שבשמים. הוא בסה"כ רוצה אותך איתו... זה בסדר... נכשלת מידי פעם... תחזור בתשובה וחזל"ש... וכאן אני אוחז!!! ואני לא חוזר ביי!!! ואני יכול להעיד שמאז שהשתנה לי הראש... אני מרגיש הרבה הרבה יותר יעיל בעבודת ה'. זאת אומרת: לא רק שלא הלכתי אחורה... אלא זה רק הטיב איתי ושימן לי את הגלגלים של עבודת ה'... (אין אחד שלא מבין למה...) **אבל במקביל!!!** מאז תמיד מגיע לי השמוליק הקטן והסורר הזה... שברגע שגם היום אני נכשל מידי פעם באיזה חטא... אז אם פעם הייתי מבועת כולו מההשלכות ובטוח שאני גמממור... היום זה מרגיש לי קצת יותר סחבק... ובסיידר... נסתדר עם הרבש"ע...

ופה!!! יאמר לשבחי-- מהר מאוד נדלקת לי נורה אדומה... אוי אוי אוי... אם אני לא אתפוס את עצמי קצר... אז מה יהיה פה?? הרי מישהו יצטרך לעשות את זה במקומי... נו... מי?? הרבש"ע!!!

לא!!! אני לא רוצה לחזור לרבש"ע המפחיד והמאיים הזה... והיות ומישהו פה צריך לתפוס את המושכות... אז באובססיה גדולה אני ממנה את עצמי להתעצבן על עצמי... ואני מתחיל להפעיל סנקציות חריפות על עצמי... מתוך הבנה שאם זה לא יהיה אני!!! אז הרבש"ע יאלץ לתפוס את המושכות!!! ולא!!! אני לא רוצה לחזור למקום הזה... אבא שבשמים זה בסדר אתה תשאר חכו ממתקים ואני אהיה הגורילה.

אנו נמצאים כעת בפתיחת ימי בין המיצרים... ואנחנו צריכים להשתתף בצערו של אבא שבשמים... שאוי... כמה הוא מתגעגע לאבשלוּם בנו... אוי כמה הוא היה רוצה אותנו פה לידו... (אוי כמה שדוד היה שמח להמליך את אבשלוּם תחתיו!!! כן... למה לא... אבשלוּם כ"כ רוצה להיות מלך... למה לא... שהוא יהיה המלך בלי למרוד) אבל מה אפשר לעשות... אי אפשר לשחרר לו... כי הוא מיד משתולל... הוא מתנהג לא יפה ולכן אני נאלץ ללכת איתו קצר... הוי כמה יהודים בטוחים שהקב"ה מאיים עליהם ולא אוהב אותם... וזו טעות!!! אבל טעות מתוזמנת!!! אבא שבשמים נאלץ לזוז את הטעות הזו כמו שכתוב: 'חי אני נאום ה' אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה אמלך עליכם!' כן... יענקי, אתה תהיה ילד טוב!!! הלוואי שזה יגיע בטוב... אבל אם לא, אז זה יהיה בחימה שפוכה, אני אצטייר לך כמו דקטטור!!! אני אתגלה לך באלול כמו אויב... אבל אנא ממך בני היקר... אם אתה באמת רוצה לשמח אותי!!! תחסוך לי את זה... תקלוט את התמונה השלימה... תקלוט שאם אני מאיים, אני בסה"כ רוצה להרויח משהו!!! שרק לא תרד לי מהפסים... לכן אנא ממך: תהיה בוגר!!! תוכיח לי שיש לך גבולות משלך ואתה לא צריך את הקביים המזרות אימה שלי... ואז נחיה ביחד... אז נוכל כבר בחודש אלול לאכול תפוח בדבש ולא נצטרך את המרירות של הפלצות... ודו"ק...

סובלנות... אולי יענקי חייב ללכת לטיפול שיניים כי הוא סובל מזהיזום... ולאבא אין ברירה אלא לתפוס אותו קצר ולאיים עליו את כל האיומים האפשריים... ואתה נקלעת לעין הסערה ואתה רואה אבא חסר סבלנות... ואתה לא קולט שיש פה משהו שחייב לקרות!!! ויהי מה!!!

על אותו משקל: אנחנו נמצאים בדור אחרון לקראת סוף התיקון!!! ואבא שבשמים כביכול חייב אותנו! חייב את התפקוד שלנו! בטוב או לא בטוב!!! ולכן הוא נאלץ פשוט להפעיל אותנו... הוא יודע שברגע שהוא מתחיל להיות איתנו יותר מידי בפאנאן... אנחנו מתחילים להיכנס לאקסטזה ולזחיות... מתחילים להשתולל ולהתגלגל ואז הוא מאבד אותנו... (תסכים איתי שזה פחות או יותר מה שקורה גם היום) אז לך תדע... אולי אבא שבשמים החליט שמצד הרע במיעוט... בשלב זה, עדיף ללכת עם יענקי קצר!!! ולגרום לו לעבוד אותי מאובן כמו רובוט!!! זה עדיף לי מלסכן את העתיד שלי... ושוב: להגיד לך שזה אידיאלי? ברור שלא!!! אבל זה הרע במיעוט... ממילא צריך לקחת בחשבון: שכמה שזה לא טוב ולא אידיאלי להגיע לאלול ולהרגיש תעוקה בגרון כאילו הקב"ה מאיים עלי... נכון!!! זה לא אידיאלי!!! אבל זה לא סתירה שזה לא סטרא אחרא!!! יתכן שזה מתכון חירום מתוזמן של אבא דוד... לשמור קשר עם אבשלוּם אבל מרחוק!!! תכל'ס: למאי נפקא מינה???

הנפקא מינה היא: לדעת לתפוס בשתי הקצוות בחכמה!!! מצד אחד לדעת... שאם אתה באמת באמת רוצה לשמח את האבא דוד ועד הסוף!!! זה לא לזוז פיוס בכל מחיר בינו לאבשלוּם... לא זה מה שיעשה אותו מאושר... אלא מאי?? שם עם אבשלוּם ותלמד אותו ותביא אותו להכרה והבנה בהיררכיה שלו מול אביו... תביא אותו למצב שאבא שלו דוד ישתכנע שאפשר כבר לסמוך עליו ויוכל לשחרר לו... לפנק אותו... לתת לו... פתאום קלטתי שלשכנע יהודי שאבא שבשמים אוהב אותך בכל מצב... זה חצי עבודה!!! מי אמר שזה טוב... אולי שאבא שבשמים בכבודו ובעצמו עומד מאחורי הדיסטנס הזה... אם אתה באמת רוצה להאחיב שם שמים על הבריות... זה להביא את עצמי למצב שאבא שבשמים יכול לסמוך עלי... הוא יכול להיות איתי בקשר טוב ואני לא אאבד את הצפון... אני לא אתחיל להשתולל ולרדת מהפסים...

ברשותך: אני רוצה לתאר לך בקצרה את התהליכים האישיים שעברתי בשנתיים האחרונות... עד לפני שנתיים הרגשתי כמו אבשלוּם!!! הרגשתי שאבא שבשמים כל הזמן לוחץ לי על הברקס!!! ההלו... שמור מרחק!!! אתה על הכוונת... תעשה מה שאני אחרת... אחרת... אוההה עליי... הרגשתי כל הזמן מאוים מבואר עולם... כל פעם שנכשלתי באיזה חטא... כבר התחלתי לדמיין כאבים בגב... ואלוקים כבר מגיע עם המטאטע... ואם ככה הרגשתי כבר בחשוון. אז תנסה לדמיין מה קרה כשהגיע אלול... אז בכלל... הייתי בתעוקה ומאובן לגמרי עד כדי חוסר תפקוד!!! (מי שמכיר את התחושה הזו שירים את היד) עד שהגיע שלב ההתרסקות...

לב... אבל להורים יש לב!! יש להם לב דואג שהם מסוגלים להסיק שבריא לו להיות כעת כפופת!!!!

אותו אבא יבכה ימים ולילות... אבל הוא יעמוד מאחורי זה... כי אם יענקי נמצא בתהליך נפשי מסוים שהוא עלול לעשות לעצמו נזקים בלתי הפיכים... אז אבא ואמא מסוגלים לבחור לו דקטטורה של הצלה!!!

תכל'ס: מה זה נוגע אלינו???

אם שמת לב... בשנה האחרונה אני כותב הרבה על הנושא של המרחב האישי... שאבא שבשמים הוא לא דקטטור!! והיהדות היא לא קומוניסטית! ה' בסוף רוצה את הנוכחות שלך!!! הוא רוצה שתהיה פה איתו!!!

אני בעיקר מדבר על תפיסת חיים מעוותת שמצויה דווקא בקרב הבני עליה המופלגים... שהתחושה היא שהקב"ה כל הזמן תובע! כל הזמן רוצה יותר ויותר ותמיד לא מרוצה... ומה שתעשה וכמה זה אף פעם לא מספיק... ועקרונות אין לך בכלל זכות קיום... ותגיד תודה שאתה נושם... ואם לא תגיד תודה, אז גם את זה ה' עלול לקחת ממך...

וזו תפיסה שגויה!!! כי ה' לא רוצה שאני אמחוק את עצמי... אדרבה שאני אהיה... ואז יהיה לו אותי!!! אם אני מוחק את עצמי... אז הקב"ה מפסיד אותי!!! גם בשביל להקריב למענו ית' צריך שיהיה מה להקריב!!! וברגע שאני מוחק את עצמי אז אני אינני...

זו הדרשה שלי לאורך כל השנה האחרונה... ולטעמי זו הנקודה חיונית הכי קריטית עבור בני עליה של דורנו... (כלומר: במקום להמשיך לחפש מתחת הריצפה עוד איזה מצוה שאולי לא עשינו... ההיפך הגמור... צריך טיפ טיפה לסנן... יתכן שהקב"ה מוותר על חלק מהצדקיות שלנו שהופכות את היהדות שלו לקומוניסטית שלוקחת לעצמה 90% ומשאירה לאזרח 10%... לא כך רצונו ית' שהארץ נתן לבני האדם...)

עד כאן הדרשה שלי לאורך השנה האחרונה... כמובן זה מיועד לאלו שמבינים את הדברים יותר מידי טוב (לא לאלו שצריך להסביר להם מה התכוונתי) עכ"פ אני תמיד מציג את זה כשגיאה!!! כגישה לא נכונה!!!

אלא!!! שכאן לפתע קלטתי שצריך להסתייג!!!

צריך לקחת בחשבון... שנכון... זה לא המצב האידיאלי... אבל זה לא סתירה שיתכן שאבינו שבשמים עומד מאחורי זה!!! זה תזמון שלי!!! כשאתה רואה את אבא תופס את יענקי קצר... והוא משדר לו פתיל קצר... וכל סטייה הכי קטנה של יענקי אבא מגיב באובססיה... להגיד שזה תקשורת אידיאלית?? בוודאי שלא!!! אבל מכאן ועד להגיד שאבא של יענקי טועה בחינוך?? לא בטוח!!! מאיפה אתה יודע... יש לך את כל הרקע?? אתה יודע למה אבא של יענקי ראה לנכון ככה להתנהג איתו?? אולי מסתתר פה סיפור... אולי יענקי אמור בכלל להיות במוסד סגור!!! והדרך היחידה לאפשר לו להתהלך כאן בחופשיות זה באמצעות אפס

